

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวานในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้านและดังนั้นลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อผู้เดียวและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปยังจุดหมายปลายทาง
- คำถาม:** อะไรคือความลับที่น่าอัศจรรย์ที่พ่อที่น่าอัศจรรย์เปิดเผยแก่ลูก?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: ลูก ละครที่ไม่สูญสลายที่คงอยู่ตลอดไปนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว บทบาทของแต่ละคนในละครนั้นถูกกำหนดไว้ สิ่งใดที่เกิดขึ้นนั้นไม่ใช่สิ่งใหม่ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ไม่ใช่ความยิ่งใหญ่ของพ่อในสิ่งนี้ พ่อถูกผูกไว้ด้วยบ่วงพันธะของละครเช่นกัน ด้วยการบอกลูกถึงความลับที่น่าอัศจรรย์นี้ เป็นราวกับว่าพ่อได้ลดความสำคัญของบทบาทของท่าน
- เพลง:** ในที่สุดวันที่พวกเขาได้รอคอยก็มาถึง...

โอมซานติ ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานกำลังร้องเพลงนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อมาหลังจากหนึ่งวงจรเพื่อทำให้เรามีพละนาถมัยดี และมั่งคั่งอีกครั้งหนึ่งและเพื่อให้มรดกของความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขแก่เรา บราห์มินเหล่านั้นให้พรว่า: ขอให้ท่านมีชีวิตที่ยืนยาว! ขอให้ท่านมั่งคั่ง! ขอให้ท่านมีลูกๆ มากมาย! ลูกๆ กำลังได้รับมรดก ดังนั้นสิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องของพร ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าพ่อได้เปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ จากนั้นนายธรรมดาเป็นนารายณ์ด้วยการให้คำสอนแก่ลูก 5,000 ปีที่แล้วด้วย ลูกๆ ผู้กำลังศึกษาทราบว่าพวกเขากำลังศึกษาอะไรและครูของพวกเขาคือใคร พวกเขาเช่นกันรู้สิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ลูกๆ จะพูดว่าลูกรู้ว่าอาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง นั่นคืออาณาจักรเทพกำลังได้รับการก่อตั้ง ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังได้รับการก่อตั้ง ก่อนหน้านั้นเราเคยเป็นศูทรและเวลานี้เราได้กลายเป็นบราห์มินและแล้วเราจะกลายเป็นเทพ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าพวกเขาเป็นของสกุลศูทร ลูกๆ รู้ว่าสิ่งนี้จริงแท้ พ่อบอกสัจจะแก่ลูกและกำลังก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ไม่มีการโกหกหรือบาปใดเลย ฯลฯ ในยุคทอง เป็นเพียงในยุคเหล็กเท่านั้นที่มีดวงวิญญาณบาปเช่นอะจามิล ในเวลานี้เป็นกันบังที่สุดของนรก วันแล้ววันเล่าเพียงกันบังที่สุดของนรกเท่านั้นที่มองเห็นได้ มนุษย์มีการกระทำเช่นที่ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าโลกกำลังกลับมาตาโมประมาณมากขึ้นและมากขึ้นในแต่ละวัน ดัชนีการกระทำคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสิ่งนี้ น้อยคนนักที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ ในสมัยก่อนฟากีส(ผู้คนที่ฝึกไฟในศาสนา)เคยกล่าวว่า: ยุคเหล็กจะเป็นเหมือนกับหญิงสาวผู้ที่อายุเพียง 12-13 ปีจะให้กำเนิดแก่ลูกๆ เวลานั้นคือเดียนี กุมารและกุมารีทั้งหมดเฝ้าแต่มีการกระทำที่สกปรก พ่อพูดว่า: เป็นเมื่อทุกคนได้กลับมาตาโมประมาณอย่างสมบูรณ์ที่พ่อมา พ่อมีบทบาทในละครด้วย พ่อถูกผูกไว้ด้วยบ่วงพันธะของละครด้วย นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่สำหรับลูกๆ พ่ออธิบายในวิธีการนี้ ลูกไปรอบวงจรและละครก็ได้มาถึงจุดสิ้นสุด เวลานี้จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสะโตประธานและเป็นนายของโลกที่สะโตประธาน ท่านอธิบายแก่ลูกในวิธีการที่ธรรมดา พ่อไม่ได้ให้ความสำคัญอย่างมากต่อบทบาทของพ่อเอง นี่คือบทบาทของพ่อ นั่นไม่ใช่เป็นสิ่งที่ใหม่ พ่อต้องมาทุก 5,000 ปี พ่อถูกผูกไว้ด้วยละครด้วยเช่นกัน พ่อมาและแสดงให้เห็นลูกๆ รู้วิธีที่จะมีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่ง่ายตายเช่นนี้ มีการพูดถึงเวลานี้ว่า: ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก นี่คือช่วงเวลาสุดท้าย พ่อแสดงวิธีให้แก่ลูก: จดจำพ่อเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลับมาสะโตประธาน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ด้วยเช่นกัน พ่อพูดซ้ำว่า: ไม่มีอะไรใหม่ มีการเล่าเรื่องของจีน: เขาพูดว่าเขาต้องการทำงานบางอย่างและดังนั้นเขาเคยได้รับการบอกให้ขึ้นและลงบันได พ่อก็พูดว่านี่คือการละเล่นเกี่ยวกับการไต่เต้าพัฒนาและการตกต่ำลงมาด้วย ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ นี่ไม่ใช่สิ่งที่ยาก เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก แต่ลูกต้องรบรากับอะไร? เพราะไม่เข้าใจสิ่งนี้พวกเขาได้กล่าวถึงสงครามในคัมภีร์แท้จริงแล้วเป็นสงครามใหญ่มากที่มีชัยชนะมายา ราวัน ลูกๆ เห็นว่าลูกจดจำพ่อครั้งแล้วครั้งเล่าและการการจดจำระลึกถึงของลูกขาดตอน มายาดับเปลวไฟ มีเรื่องราวของกุสบาลิอยู่บนพื้นฐานของสิ่งนี้ (ที่แมวมามาและทำให้ตะเกียงล้ม) ลูกๆ ได้รับชัยชนะ พวกเขาอาจจะก้าวหน้าอย่างดี แต่แล้วมายามาและดับตะเกียง ลูกๆ พูดว่าบาบาพายุมากมายของมายามา รูปแบบของพายุมากมายมาสู่ลูกๆ บางครั้งพายุเช่นนั้นมาด้วยกำลังแรงมากจนกระทั่งแม้ผู้ที่เป้นต้นไม้ที่ดีมากมีอายุถึง 8-10 ปีก็ล้มลง ลูกๆ รู้สิ่งนี้และพวกเขาก็พูดเกี่ยวกับบางคนผู้ที่เคยเป็นลูกปิดที่ดีของลูกประจำคำไม่ได้อยู่ที่นั่นในวันนี้อย่างไร มีตัวอย่างของจระเข้ที่ได้กินช้างด้วยเช่นกัน นี่ก็เป็นพายุของมายา พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่มีความระมัดระวังเกี่ยวกับกิเลสทั้งห้า ถ้าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกจะเข้มแข็ง จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับคำสอนเหล่านี้จากพ่อ ไม่มีใครอื่นใดที่จะบอกลูกให้กับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ แม้ในยุคทองไม่มีใครจะพูดสิ่งนี้ ลูกจดจำ

นาม รูป ดินแดน และช่วงเวลาของลูก ในเวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกเคยสะโตประธานตอนเริ่มแรก ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มในสภาพที่สะโต ราโจ และตาโม ในนั้นบราห์มาคืออันดับหนึ่ง สำหรับผู้อื่นสามารถเป็นเพียง 83 ชาติเกิดแต่สำหรับผู้นี้เป็น 84 ชาติเกิดเต็ม เริ่มแรกผู้นี้เคยเป็นศรinarayan การพูดบางสิ่งสำหรับผู้นี้หมายถึงการกล่าวถึงทุกคนอื่นด้วยเช่นกัน ท่านจะรับความรู้ในตอนจบของชาติเกิดของหลายชาติเกิดของท่านและแล้วก็กลายเป็นนารายณ์ ในรูปภาพของต้นไม้ท่านถูกแสดงไว้เป็นศรinarayanในตอนเริ่มต้นและแล้วเป็นบราห์มาในตอนสุดท้าย เบื้องล่างนั้นท่านกำลังศึกษาราชโยคะ พ่อของปวงประชาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อสูงสุด เพียงผู้เดียวเท่านั้นสามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อสูงสุด ผู้นี้เรียกได้ว่าเป็นพ่อของปวงประชา(ประชาบิดา) ผู้นี้เป็นชีวิตที่มีร่างกายขณะที่ผู้เดียวนั้นปราศจากร่างปราศจากภาพลักษณ์ พ่อทางร่างกายถูกเรียกว่าพ่อและผู้ที่ถูกเรียกว่าพ่อของปวงประชา พ่อสูงสุดอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด ลูกจะไม่พูดว่าพ่อของปวงประชาอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด ท่านอยู่ที่นั่นในโลกที่มีตัวตน ท่านไม่แม้คงอยู่ในดินแดนที่ละเอียดอ่อน เป็นในโลกที่มีตัวตนที่ผู้คนคงอยู่ พ่อของปวงประชาไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า พระเจ้าไม่มีชื่อทางร่างกาย ท่านแยกห่างจากร่างกายมนุษย์ที่ได้รับชื่อ เมื่อดวงวิญญาณมีชีวิตอยู่ที่นั่นดวงวิญญาณอยู่เหนือนามและรูปทางร่างกาย อย่างไรก็ตามพวกเขาเป็นดวงวิญญาณ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาไม่รู้สิ่งใด ผู้คนเหล่านั้นเพียงจากครอบครัวของพวกเขาไป แต่พวกเขามีประสบการณ์ในกิเลสของโลก เด็กเล็กๆ ไม่ได้ตระหนักถึงในสิ่งเหล่านั้นโดยสิ้นเชิง เหตุนี้เองเด็กจึงเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดของกิเลสทั้งห้า เด็กเล็กๆ เรียกได้ว่าเป็นบริสุทธิ ในเวลานี้ไม่มีใครเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ พวกเขาเติบโตจากวัยเยาว์ไปสู่ชรา แต่พวกเขาก็ยังเรียกได้ว่าเป็นบริสุทธิ พ่ออธิบายว่า: แต่ละคนมีบทบาทของตนเองที่แยกกันไปลูกบันทึกไว้แล้วในละคร ไม่ว่าที่ร่างกายก็ตามที่ลูกใช้ในวงจรนี้และไม่ว่าการกระทำมากมายที่ลูกทำทั้งหมดชั่วร้าย ก่อนอื่นใดลูกต้องยอมรับว่าเป็นดวงวิญญาณ บทบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่เล็กเช่นนั้น นี่คือการประเด้นที่น่าอัศจรรย์มากที่สุด ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและละครก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกไม่สามารถถามว่าสิ่งนี้ได้เริ่มต้นเมื่อใด สิ่งนี้เรียกว่าเป็นธรรมชาติ ไม่มีใครสามารถทำสิ่งใดเกี่ยวกับว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับอะไรและละครถูกสร้างขึ้นอย่างไร เช่นที่ไม่สามารถมีจุดสิ้นสุดของมหาสมุทรหรือท้องฟ้าได้ เช่นกันนี่คือละครที่ไม่สูญสลาย สิ่งนี้ช่างน่าอัศจรรย์! เช่นที่บาบนาอัศจรรย์ ความรู้ก็น่าอัศจรรย์ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้แก่ลูกได้ นักแสดงมากมายทั้งหมดได้เล่นบทบาทของพวกเขาเอง ไม่สามารถมีคำถามว่าการละเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นเมื่อใด มากมายถามว่า: เป็นสิ่งใดของพระเจ้าที่ท่านได้นั่งและได้สร้างโลกของความสุขและความทุกข์? อย่างไรก็ตามสิ่งนี้คงอยู่ตลอดไป ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซากใด มันถูกกำหนดไว้แล้วและดังนั้นลูกไม่สามารถถามว่าเหตุใดจึงได้มีการสร้างขึ้น เป็นเพียงเมื่อลูกสามารถเข้าใจความรู้ของดวงวิญญาณที่พอให้แก่ลูก ลูกเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปในแต่ละวัน ในตอนเริ่มต้นบาบาเคยอธิบายเล็กน้อยมากแก่ลูก เหล่านี้คือสิ่งที่น่าอัศจรรย์และมีแรงดึงดูดที่ดึงดูดด้วยเช่นกัน มีการดึงดูดของบัตตีด้วยเช่นกัน ในคัมภีร์ได้มีการแสดงว่าฤษณะถูกนำออกไปจากดินแดนของคานส์ เวลานั้นลูกรู้ว่าไม่มีปีศาจร้ายเช่นคานส์ ฯลฯ ที่นั่น ก็ตะกั้วและมหาภารตะ ฯลฯ ทั้งหมดเชื่อมโยงกันแต่ไม่มีสิ่งใดเลยในคัมภีร์เหล่านั้น พวกเขาเชื่อว่าดาชรา (การเผาหุ่นของราวัน) ได้ดำเนินมาตั้งแต่มีการบันทึกเวลา ไม่มีใครรู้ว่าราวันคืออะไร เหล่าเทพทั้งหมดยังคงกลับมาไม่บริสุทธิในขณะที่พวกเขาลงมา พวกเขาได้ร้องเรียกอย่างมากเพราะพวกเขาได้กลับมาไม่บริสุทธิ เหตุนี้เองพวกเขาร้องว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ! เพียงพ่อเท่านั้นและอธิบายทุกสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ไม่มีใครอื่นรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลก ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลกโดยการกลายเป็นสิ่งนี้ เคยถูกเขียนไว้ในตรีมูรตีว่า: นี่คือการสืบทอดโดยกำเนิดที่ได้รับจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อของลูก มีการพูดว่า: การก่อตั้งผ่านบราห์มา การทำลายล้างผ่านชางก้า และการบำรุงรักษาผ่านวิษณุ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน มีเพียงเล็กน้อยมากในโลกใหม่ เวลามีศาสนาที่นับไม่ถ้วน พวกเขาเข้าใจว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวนั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ดังนั้นศาสนาเดียวนั้นเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน มหาภารตะมีการเชื่อมโยงกับกิตะ วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป ไม่สามารถหยุดแม้เพียงหนึ่งนาที่ สิ่งนี้ไม่ใช่อะไรใหม่ ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรหลายครั้ง ผู้ที่มีความพอใจอย่างเต็มเปี่ยมจะคงความเป็นผู้ใหญ่และจริงจังอย่างมาก ภายในนั้นพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรหลายครั้งและเป็นเพียงเรื่องของเมื่อวานนี้ที่พวกเขาได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของพวกเขา ครั้งสุดท้าย เมื่อวานนี้เราเคยเป็นเทพและมีการวนไปรอบวงจร เวลานั้นเราได้กลับมาไม่บริสุทธิและเวลานี้พวกเขากำลังประกาศสิทธิ์ในอำนาจของการปกครองโลกด้วยพลังโยคะ พ่อพูดว่า: ลูกประกาศสิทธิ์ในอำนาจของการปกครองโลกทุกวงจร ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้เพียงเล็กน้อยที่สุดได้ ในอาณาจักรบ้างประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำและบ้างก็สถานภาพที่สูง นั่นเป็นผลของความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกรู้ว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยแย่งชิงกว่าสิบ เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การนั่งอยู่ในวัด ดวงวิญญาณของลูกๆ ที่ดีตระหนักว่าพวกเขาเคยไม่มีประโยชน์อย่างแท้จริงและเวลานี้พวกเขากำลังกลับมามีค่าเต็มบาท ทุกวงจรพ่อทำให้เรามีค่าเต็มบาทจากการมีค่าเพียงสตางค์เดียว เพียงผู้ที่เป็นของวงจรที่แล้ว

จะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ดีมาก เมื่อลูกจัดนิทรรศการ ฯลฯ นั่นคือไม่มีอะไรใหม่ เป็นด้วยสิ่งเหล่านั้นที่ลูกกำลังก่อตั้งดินแดนที่เป็นอมตะ มีวัดมากมายที่สร้างให้กับเทวในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของการเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่มีเครื่องประกอบใดเลยของการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า: แต่ละวันพ่ออธิบายประเด็นที่ลึกซึ้งมากแก่ลูก ลูกมีประเด็นมากมายจากวันก่อนหน้านั้น ลูกจะทำอะไรกับสิ่งเหล่านั้นในเวลานี้? สิ่งเหล่านั้นจะถูกทิ้งไว้เช่นนั้น ในปัจจุบันบัพผาตาเฝ้าแต่อธิบายประเด็นใหม่ แต่ละดวงวิญญาณเป็นจุดที่เล็ก ๆ และบทบาทของเขาทั้งหมดถูกบันทึกไว้ในเขา ประเด็นนี้ไม่อยู่ในสมุดบันทึกของวันแรกของลูก ดังนั้นลูกจะทำอะไรกับประเด็นเก่าในเวลานี้? เพียงผลลัพธ์ในเวลาสุดท้ายที่จะมีประโยชน์ พ่อพูดว่า: นั่นพูดสิ่งนี้แก่ลูกเช่นเดียวกันในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ลูกเฝ้าแต่ศึกษาตามลำดับกันไป อาจมีการขึ้นลงบ้างในบางวิชา มีลางร้ายในธุรกิจด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่หัวใจวายในเรื่องนั้น ลูกควรที่จะกลับมาขึ้นบนเท้าของลูกและทำความเข้าใจพยายาม บางคนล้มละลายและยังคงเริ่มธุรกิจอื่นและกลับมามั่งคั่งอย่างมาก ที่นั่นเช่นกันแม้เมื่อบางคนตกลงไปในกิเลส พ่อพูดว่า: จงพยายามอย่างดีมากและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกควรเริ่มต้นปีนขึ้นมามากครั้ง พ่อพูดว่า: ลูกได้ตกลงไปและดังนั้นเวลานี้ลูกต้องปีนขึ้น มีผู้คนมากมายที่ตกลงและแล้วพยายามปีนขึ้นอีกครั้ง บาบ่าไม่ได้ห้ามลูก พ่อรู้ว่าดวงวิญญาณมากมายเช่นนี้จะมา พ่อจะพูดว่า: จงพยายาม พวกเขาอย่างน้อยจะกลายเป็นผู้ช่วยได้บ้าง พูดได้ว่าเป็นไปตามแผนของละคร พ่อจะพูดว่า: โอเค ลูก เวลานี้ลูกพอใจหรือไม่? ลูกดิ้นรนตะเกียกตะกายอย่างมาก ในเวลานี้จงทำความเข้าใจพยายามอีกครั้ง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะพูดสิ่งนี้ใช่ไหม? มากมายได้มาเพื่อพบباب่า พ่อบอกพวกเขา: ลูกจะไม่ฟังพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหรือ? ลูกจะไม่กลับมาบริสุทธิ์หรือ? พ่อพิจารณาตัวท่านเองว่าเป็นดวงวิญญาณและพูดกับดวงวิญญาณและดังนั้นลูกควรจะตรงไปอย่างแนบแน่น ตัวอย่างเช่นเมื่อผู้หญิงนั้นลูกถูกรัก เธอจะพูดว่า: ฉันจะทำสัญญาว่า ลูกควรจะไม่ลูกสามี และแล้วเมื่อเธอก้าวหน้าไปเธอจะพยายามที่จะยกระดับเขาขึ้นด้วยเช่นกัน มีผู้ชายมากมายเช่นนั้นที่ภรรยาของเขาได้พาเขาเข้ามาในความรู้ แต่ละคนก็จะพูดว่าภรรยาของพวกเขาคือครูของพวกเขา เมื่อบราห์มินผูกพวกเขาในบ่วงพันธะของกันและกัน พวกเขาเหล่านั้นพูดกับเจ้าสาวว่าสามีของเธอนั้นคือพระเจ้าของเธอ ที่นั่นพ่อพูดว่า: พ่อผู้เดียวนี้คือทุกสิ่งของลูก ของนั้นคือผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ทุกคนจดจำพ่อ ลูกจะต้องมีโยคะกับผู้เดียวนั้น แม้ร่างกายนี้ก็ไม่ใช่ของฉัน อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพผาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไม่ว่าเมื่อใดที่มีลางร้าย อย่าได้กลับมาเพียงนั่งลงและหดหูหัวใจ จงทำความเข้าใจพยายามอีกครั้งและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงของباب่า
2. ทำให้สภาพของลูกนั้นเข้มแข็งอย่างมากด้วยการจดจำระลึกถึงที่พาของมายาจะไม่สามารถจู่โจมลูกได้ เฝ้าแต่ปกป้องตัวเองจากกิเลส

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวอย่างผู้ที่มีประสบการณ์สภาพของการเป็นอิสระจากบ่วงพันธะโดยการทำการกระทำขณะที่เป็นตริกาลดาร์ชีและผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ถ้าลูกทำการกระทำขณะที่มั่นคงในสภาพตริกาลดาร์ชีและรู้ถึงตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของทุกการกระทำ และแล้วไม่มีการกระทำของลูกจะกลับมาเป็นบาป การกระทำเหล่านั้นจะเป็นการกระทำที่บริสุทธิ์เสมอ เช่นเดียวกัน ขณะที่ทำการกระทำเช่นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกจะไม่กลายเป็นดวงวิญญาณในบ่วงพันธะขณะที่กำลังทำทุกสิ่ง เพราะว่าผลของการกระทำสูงส่ง ลูกจะสร้างความสัมพันธ์ผ่านการกระทำ ไม่ใช่บ่วงพันธะ ขณะที่ทำทุกสิ่ง อยู่อย่างละวางและมีความรัก และลูกจะกลายเป็นตัวอย่างในเบื้องหน้าของดวงวิญญาณมากมาย

คติพจน์: ผู้ที่จิตใจพอใจอย่างสม่ำเสมออย่างดับเบิลไลท์(เป็นแสงและเบาสบาย)

*** โอม ชานติ ***